

saa komme de med paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov.

Dernæst er der det Spørgsmaal, der ikke i Aar har været et Stridsspørgsmaal, før det nu rejses fra de Herrer Socialdemokraters Side ved tredie Behandling. Vi maa tage hver Rigsdagssamling for sig, saaledes tror jeg, det er bedst. Dette Spørgsmaal har ikke, eller intet af disse Spørgsmaal i den Form, hvori de her foreligge, har foreligget til Drøftelse med mig som Landbrugsminister før i dette Øjeblik. Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) undrede sig over, at man ikke for længere Tid tilbage havde taget dette Spørgsmaal om Skovdriften op. Ja, det kan det ærede Medlem jo undre sig over, men han kan i alt Fald ikke forekaste mig personlig noget i saa Henseende, her er for mit Vedkommende kun Tale om 3—4 Maaneder, i hvilke der har været adskilligt andet at tage Vare paa og have Øje med end just Statsskovenes Drift. Jeg henholder mig til, hvad jeg har sagt i Finansudvalget, og gentager i Dag, at min Opmærksomhed er rettet derpaa, og at min Interesse er vakt derfor og vilde være vakt derfor uden de Herrer Indskriden. Hvor langt jeg er kommen i disse foreløbige Overvejelser, skylder jeg ikke de ærede Medlemmer Rede for. I det Øjeblik jeg skrider til en Kommissions Nedsættelse og finder, at der er Anledning til at komme til Bevillingsmyndighederne om Penge til Bestridelse af Kommissionens Arbejde, er Tiden inde til Forhandling med de Herrer om den Ting.

Det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) mente, at Forholdet maa ske var det, at det var generende for Administrationen at faa ryddet op i disse Forhold. Det er i alt Fald ikke et Hensyn, der bestemmer min Stilling til Sagen, og det ærede Medlem har antagelig heller ikke noget Grundlag for den Insinuation, der laa i hans Udtalelse.

Begge de Herrer, det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen) og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) hævdede, at dette Spørgsmaal i den Form, hvori det foreligger, kan ikke komme overraskende for mig, men de Herrer maa indrømme — og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har ikke benægtet Rigtigheden af min Fremstilling fra før (K. M. Klausen: Jo!) —, at Spørgsmaalet om Skovarbejdernes Løn har foreligget til Forhandling paa den Maade, at der er indbragt et Andragende her i Tinget fra

Silkeborg Skovdistrikts Arbejdere. Dette Andragende er henvist til Finansudvalget, og Finansudvalget har besluttet at gøre Indstilling til Tinget om, at Andragendet skal henvises til min Undersøgelse. Det er det eneste, der er foregaaet i denne Sag, der er ikke ført Forhandling om Skovarbejdernes Løn direkte med mig ud over dette. (Afbrydelse af K. M. Klausen). Ja, saa er der det Papir der, hvorpaa er noteret et Samraadsspørgsmaal, saalydende: Bevilling til Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn. Men jeg kom netop til Finansudvalget til Samraad i anden Omgang før Finanslovens 3die Behandling for at drøfte Spørgsmaalet paa Grundlag af denne Sætning; jeg udtalte mig ud fra den Forudsætning, at det var Silkeborg Distrikts Skovarbejders Andragende, hvorom det drejede sig, og de Herrer gjorde ingen Indvending derimod, skønt jeg klart og tydeligt fremhævede, at dette Spørgsmaal kunde vi ikke drøfte her, thi der forelaa en Indstilling, som gik ud paa at henvise dette Andragende til min Undersøgelse i Sommerens Løb. De Herrer rev mig ikke ud af, som det nu skal se ud, min urigtige Forestilling, men tav ganske stille til min klart udtalte Forudsætning, at det, vi drøftede paa Nr. 3 af Samraadslisten, var Silkeborg Skovarbejdere, de sagde ikke med et Ord, at det gjaldt Skovarbejderne i al Almindelighed. Der taltes hverken om Akkordpriser eller andet deslige, og denne nøgne Sætning: „Bevilling til Forhøjelse af Skovarbejdernes Løn. (Klausen)“ var sandelig ikke retledende, og det ærede Medlem, hvis Navn jeg nu har nævnt, sagde ikke et eneste Ord til Vejledning for mig i Udvalget i saa Henseende, han afkræftede ikke med et Ord den Forudsætning, jeg gik ud fra, at det var Skovarbejderne i Silkeborgdistriktet, det gjaldt. Hele min Argumentation gik ud fra, at det var Skovarbejderne i Silkeborgdistriktet om igen. Jeg henholdt mig derfor til Finansudvalgets Beslutning, som gaar ud paa at tilraade Tinget at henvise Andragendet til Landbrugsministeren. Jeg kræver Finansudvalgets øvrige Medlemmer til Vidne paa, at det er mig, som har Ret her, og ikke det ærede Medlem.

Nu staar det ærede Medlem og ironiserer over, at Ordføreren for Finansudvalget taler om, at Andragendet fra Silkeborg Distrikts Skovarbejdere skal henvises til Undersøgelse, men det er just det, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) selv ønsker, det skal. Det skulde ikke undre mig